

Ordre de Culte 3r Diumenge de Quaresma 3-3-2024

Preludi musical

Benvinguda i pregària

Himne: Amb càntics de fervor (10 CG)
Música: John Darwall; Lletra: Antoni Almudèvar

Crida a la lloança: Salm 19

Himne: Sentir el món amb fraternitat
Música: D. Clifton i G. Sadler; Lletra: Elies Cortès

Lectures bíbliques:

Èxode 20, 1-17
1 Corintis 1, 18-25

Himne: Unidos como hermanos (150 HC)
Música: Melchior Teschner; Lletra: E. Martínez Garza y Eduardo Roig,
adpt. I.M.R

Proclamació de la Paraula:

Joan 2, 13-22
Pregària per la il·luminació

Interludi Musical

Resposta a la Paraula

Himne: Pels problemes de la terra
Música: R. Gaede; Lletra: Elies Cortès

Vida comunitària:

Ofrenes
(Interludi)

Anuncis

Himne: Ningú com tu
Música: L. Leblanc; Lletra: Elies Cortès

Benedicció

Litúrgia i Proclamació de la Paraula: Marta López Ballalta
Música: Grup Pizzicato
Lectures: David Melenchón
Diaques: Esther Rión i Anna Plantada
Butlletí: Rubèn Pallàs

Església Protestant de Barcelona – Centre

Carrer dels Tallers, 26 – 08001 Barcelona – Tel. 680 87 32 62

Correu electrònic: info@esglesiatallers.org - web: www.esglesiatallers.org

Compte bancari: Triodos Bank IBAN: ES42 1491 0001 2820 2713 0323

EL BUTLLETÍ

Església Protestant de Barcelona - Centre

Nº 1917 de 3 de març de 2024

Cercles de Rebuig

Aquesta setmana se celebrarà el Dia Internacional de la Dona. Hi haurà, com és costum, manifestacions promogudes pels moviments feministes. La història del feminisme ha estat una història de lluita per reivindicar els drets de les dones. Des que en 1791 Olympe de Gouges va escriure la famosa declaració dels Drets de la Dona i la Ciutadana en contraposició de la declaració dels Drets de l'home i el ciutadà, la lluita feminista ha anat conquerint drets. Però també el feminisme ha anat evolucionant al llarg dels anys. Fins a la II Guerra Mundial el feminisme se centrava en la vindicació del sufragi universal i la igualtat davant la llei. A partir dels anys 60 apareix una nova corrent que se centra en el concepte de gènere. Simone de Beauvoir afirmarà en el seu llibre "Le deuxième sexe" que "la dona no neix, arriba a ser-ho" on denuncia que la societat inculca un rol determinat a la dona que impedeix el seu lliure desenvolupament. Fins aquí el feminisme se centrava en els drets de les dones i el seu estatus dins la societat. Però Angela Davis, filòsofa feminista (Birmingham EUA 1944), va més enllà del feminisme i defineix el feminisme "holístic" o "integrador". Per Davis no és el mateix una dona blanca que viu a la part alta de la ciutat que una dona negra, lesbiana que viu els suburbis de la ciutat. Per això reivindica un feminisme que integri les dones, les persones racialitzades, homes, persones trans, la lluita pel medi ambient, el benestar animal, les presons, la pobresa, l'esclavitud. Finalment, Judit Butler impugna el concepte de gènere. Reivindica els drets de les persones que formen part de minories de gènere. En el llibre El gènere performatiu fa un estudi sobre la identitat i l'alliberació sexual. Per Judit Butler "el gènere es construeix a través de l'acció, la parla i els comportaments. Els trets relatius al gènere estan mediatitzats per una estructura lingüística que consolida la impressió de ser una cosa o una altra, com si el nostre gènere fos una realitat interna «veritable»".

A Espanya les pensadores Amelia Valcárcel i Celia Amorós van destacar en l'àmbit del feminisme. Aquestes dues filòsofes proposaven el feminisme de la igualtat i es van posicionar en contraposició al feminisme de la diferència. Aquest darrer, recolzat en l'especificitat femenina vinculada al cos i a lo biològic, edifica un projecte polític feminista molt relacionat amb la psicoanàlisi. El feminisme d'Amorós i Valcárcel proposa el feminisme igualitari. Aquest no només reivindica la igualtat en drets i deures en la societat sinó que va més enllà i reivindica el dret de les dones al mal. Suposar una superioritat moral femenina, afirmar que les dones són bones o que són millor que els homes –més pacífiques i més cuidadores, menys competitives o violentes, més solidàries o generoses- pot ser una

manera d'encobrir una prescripció de l'excel·lència moral de les dones que una societat patriarcal ha fet de les dones. Valcárcel posa en qüestió l'essencialisme que defineix com ha de ser una dona. En definitiva, defensa el dret a la individualització. Davant la identitat genèrica que proposa la societat patriarcal per les dones, el feminisme igualitari reivindica el dret que les dones han de ser diferents entre elles. Per tant, defensa que les dones tenen el dret a la mediocritat, a l'error i a la maldat –si és que hi ha un dret a la maldat-.

El feminisme de la igualtat, rescatant la idea Kantiana de la separació del cos i de l'ànima, justifica la irrellevància del sexe biològic i, per tant combat un ordre social edificat sobre la diferència entre home i dona.

Però això agafa una deriva tràgica des que es va aprovar la llei que permet l'autodeterminació del gènere sense un informe mèdic. Les que van alertar contra els perills que suposa deduir del cos una manera d'estar en el món, agiten discursos de pànic contra les dones transsexuals i sostenen que deixar entrar als banys persones amb genitals masculins suposa un perill sexual per elles. És a dir, la diferència sexual que va ser combatuda per discriminatòria i essencialista és recuperada, resignificada, fortificada en la seva versió més biologista i determinista i investida com a condició *sine qua non* de l'autenticitat i viabilitat política del feminisme. Si ahir, defensores del feminisme igualitari advertien contra una definició forta de la dona, avui, abracen el biologicisme i assisteixen a manifestacions amb cartells amb els missatges "les dones gester" o "les dones menstruen", en un clar rebuig al col·lectiu transsexual i qüestionen que aquest col·lectiu pugui tenir les mateixes proteccions socials que les dones. Un col·lectiu molt més discriminat i estigmatitzat és rebutjat per una part del feminisme igualitari.

Fins aquí un resum de l'article que va escriure la filòsofa feminista Clara Serra sobre un feminisme igualitari que intenta que el gènere no sigui una manera d'identificar-nos i que acaba de forma tràgica diferenciant el que és una dona del que és una persona transsexual.

Però aquesta reflexió em porta a una altra qüestió: els cercles de rebuig, és a dir comunitats que rebutgen les persones que no formen part de la comunitat perquè no comparteixen els mateixos signes d'identitat. Què és ser català? Què és ser espanyol? O què és ser Europeu? Els cercles de rebuig estan en els gens de l'ésser humà? O són la conseqüència del fet de defensar privilegis, o de protegir-nos o per por o de pur egoisme? Els immigrants subsaharians i marroquins formen en el nostre país una comunitat, però al Marroc, la comunitat subsahariana és discriminada per la comunitat marroquina. La discriminació per raça, per gènere, per religió, per orientació sexual, per origen cultural o geogràfic són cercles de rebuig i que neguen el dret a la individualització.

Avui assistim a l'auge de l'extrema dreta que és la gran generadora de cercles de rebuig. Cal recordar que fa més o menys un segle, Adolf Hitler va crear el partit nazi on va crear el gran cercle de rebuig: la raça ària. Només les persones rosses, amb ulls blaus i tall atlètic eren considerats autèntics aris que havien de dominar el món. Amb la "solució final" els jueus, gitanos, homosexuals havien de ser expulsats o exterminats.

Davant aquest ressorgir de les exclusions apareix el bon samarità, un samarità que, segur que no es parlava amb els jueus, els evitava, els esquivava al carrer, inclús els odiava. Però davant d'un jueu mal ferit, el bon samarità trenca el seu cercle de rebuig, socorre el jueu,

paga totes les despeses i es preocupa per ell. Els cercles de rebuig sempre ens assetgen. També les religions són generadores de cercles d'exclusió. Cristians, jueus, musulmans extremistes viuen d'esquena entre ells, esperonats per dirigents que atien el foc de la intolerància i el rebuig. També els catòlics els protestants i els ortodoxos creen cercles d'exclusió mutus. Les esglésies que es creuen en la veritat absoluta, o es creuen els purs o els elegits creen cercles de rebuig.

Però també hi ha esperança. Aquesta setmana al nostre temple s'ha celebrat un acte en memòria del Joan Botam. Una persona, com moltes d'altres molt properes a nosaltres, que han impulsat l'ecumenisme i el diàleg interreligiós. Persones trencadores de cercles de rebuig.

Rubén Pallàs

ANUNCIS I COMUNICACIONS

FAMÍLIA CRISTIANA

Tinguem presents a les nostres oracions els germans que tenen problemes de salut i a les persones que en tenen cura. Que el Senyor els acompanyi cap a una presta recuperació.

CISTELLA SOLIDÀRIA

Aquesta setmana els del "Chiringuito" segurament hauran vingut a buscar coses que teníem per ells aquí a l'església i a demés els hi hem fet arribar diners per comprar el que necessitin en un moment donat. De vegades ens demanen coses que de cop els hi arriben per un altre cantó i en falten d'altres que en aquell moment son urgents, Així que d'aquesta manera cobriran imprevistos que se'ls hi presenten de cop. Seguim pregant per les persones que treballen en aquest dia a dia tant complicat i per les persones que els hi demanen ajuda de tot tipus. No defallim! Estem amb ells.

CANAL YOUTUBE

Podreu seguir el culte en directe a l'adreça a al web de l'església: www.esglesiatallers.org

AGENDA

- Aquest any es celebrarà a l'Església de Rubí.
- El diumenge 10 de març tindrem la nostra assemblea ordinària després del culte, només fins al migdia.
- El 24 de març, posarem a la venda els últims productes de la Botiga de Comerç Just i tindrem un vermut comunitari. Si vols participar-hi, parla amb l'Anna Guinot.